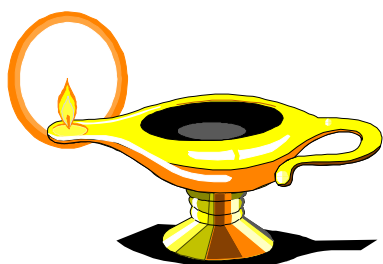

דברי הכפר

ניתן להדליק אלפי נרות
באמצעות נר אחד
וחיי הלהבה לא יתקצרו.
אושר לעולם אינו פוחת
כאשר חולקים אותו עם האחר.

בודהא

גיליון מס 1894 י'ז באייר תשס"ד * 7 במאי 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

מי נישואין מי הולדת

2/5 זאב ניצן

דוד ארנברג

אביב אלמן

אלה קולמן (נכדה רחמני)

2/5 אירית ומשה בן-חיים

אתי ואורי אדלשטיין

3/5 נעמה ואסף סולומון

6/5 יונה (ריינס) ואלי אורן

8/5 תמנה (עמית) ויורם שוער

ל"ג בעומר 8/5

רותי ודורון כהן

ליאורה (מנדז'יגורסקי) ויהל עתיר

והנה לפניכם שוב, עם התנצלות מקרב לב, על
הטעויות וההשמטה בגיליון הקודם.
באחריותי המלאה. שוב מזל טוב, וסליחה.
שושנה

ימי הולדת

9/5	נורית אורן פיני יודאיקין איתי ליפשיץ (נכד) אנדי בולדווין	12/5	דודיק פוקס (בן 50) דנית נצר (נכדה ש. חצור) ליאת ברק (נכדה י. מנגזגורסקי) רע בן-דוד יניב גלוק
10/5	אלזה בן-חנוך שחר וולפין נעה פרנקו (נכדה בן-חיים)	13/5	ליבי וינטראוב ורדה וינטראוב נויה עדר (נכדה)
11/5	תמיר שפרונג רינת אורן שחר וירדן לבנקוף (נכדות ר. כהן) יהל גרשמן שני מאי ברודי (נכדה פוטש)	14/5	יניר קורנבליט טל גולן (נכד)
		15/5	גב' שושנה פלמה דורון אורן גלעד אגם מאיה גולן (נינה)

ימי נישואין

9/5	שוש וגרשי אפשטיין
9/5 - ל"ג בעומר	רותי (ניצן) ושי זיגדון
	נעה ואפריים מעין
	אסתר (חצור) ואבי נצר
	נעמה וגרשון מדר
	עירית וטוני ינטיס
	אורלי ורונן ירון
	יונית (גליק) וקלייב בלומנטל
	אפרת ודורי בן-חנוך
	גלית ועומר כהן

פירושים בעבע צהוב

- i **צהוב עולה זה מכבי, צהוב עולה זה מכבי!!** מה עוד אפשר להגיד על החוויה האדירה שהעניקו לנו הצהובים מת"א, ומי שלא ראה- הפסיד.
- i טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל היה ערוך ונוהל על ידי דודו בטוב טעם. קטעי הקריאה היו מרגשים כמו גם השירים ששרו המבצעים על הצד הטוב ביותר. הרבה מילים ודיו נשפכו על הויכוח הזה בסוגיית חגיגות השמחה מול תוגת האבל, ומה צריך להיות קודם, האבל או השמחה. אני מעדיף את הסדר הנוכחי, קודם אבל וזיכרון ולאחר מכן שמחה שלא מבטלת את הזיכרון.
- i המסע לתוך השירות בצה"ל החל בתקופה האחרונה, כאשר מס' נערים קיבלו צו התייצבות ראשון בלשכת הגיוס. על אחד מהם, שקרוב אלי במיוחד אני יודע ולא אגיד לכם את שמו, בכדי לא לשכוח את שמות האחרים.
- i למקס הירס, המתחתן בארה"ב, המון מזל-טוב מכל הלבבות שעדיין פועמים כאן, ושתפיק את המקסימום מהנישואים. אושר ועושר לך ולבחירת לבך. מקווים שתבואו לבקר בקרוב.
- i ומי שבא לבקר והוא כבר כאן - נקבל בברכה ובחיבוק גדול את נמרוד פלמה, שהגיע מהוואי הרחוקה שם הוא לומד ומתאמן בשחייה. מחיאות כפיים.
- i ברכות גם לאלון בוסקילה, שסיים קורס קצינים, וזה מה שחשוב- להתחיל משהו וללכת איתו באמת עד הסוף למרות הקשיים. כל הכבוד.
- i השבוע, בעת שערכתי את אחד מטיולי הקצרים מחוץ לבית, חוויתי חוויה מרגשת, לא פחות ממכבי ת"א, בדמותם של קבוצת ילדים קטנים חמודים ומתוקים מדבש, ילדי גן רימון. אף על פי שלא הכרתי את כל הילדים הם הגישו לי פרחי בר הגדלים באיזור מגרש הכדורסל. כל אחד בתורו ערך איתי היכרות, ותוך חמש דקות כבר היינו חברים וותיקים. הכרתי את השמות של כל הילדים ומי ההורים של כל ילד. בכלל לשוחח עם ילדים זאת חוויה שאסור לפספס, הפתיחות והתמימות שובה את הלב. במיוחד ריגש אותי מיכאל הבן של ליאת ועמק שבחן אותי טוב טוב, ולאחר מכן שאל אותי בתמימות של ילד "למה אתה מדבר כך?" "שאלתי" "איך?" והוא עיקם את פיו עם הידיים ואמר לי "ככה אתה מדבר". הסברתי לו שיש לי נפישות בחניכיים

1 והשיניים שלי כואבות, והתשובה שלו הייתה כל כך הגיונית- "אז תלך לרופא שיניים" הוא אמר לי. טכנית היה קשה להיפרד מהילדים כי כל ילד רצה להגיד עוד משפט ולתת עוד פרח.

2 חדשות נעורים נעורון ובר מצווה. בשם אילן המדריך ובשם כל החברים אני מודה לכל הנערים והנערות ששוב הוכיחו את נכונותם ויכולתם לתרום למען הקהילה, ועזרו להכין את הטקסים ליום הזיכרון וחגיגות יום העצמאות וגם לקחו חלק פעיל. תמשיכו כך.

3 ילדי בר המצווה יעלו לתורה ביולי ובינתיים לקחו על עצמם משימה חשובה- לנקות את בית הקברות בחלקה הוותיקה. יישר כח ותזכו למצוות.

4 הנערים מכיתה י"ב מתארגנים למעבר לחדרים פרטיים. בינתיים זה מתנהל באיטיות כי אין מספיק חדרים ולא כל כך מתלהבים לגור בזוגות. אני מקווה שלפני הצבא, תיפתר הבעיה לשביעות רצון כולם.

שבת שלום ושיעבור הכל ממול

פרשת השבוע: אמור

כניסת השבת: 18:55

צאת השבת: 20:05

שבי

ספסלים

טומי עמית ממשיך לפזר ספסלים ברחבי הקבוץ, תוך שימוש בידע הרב שרכש בנושאי שיחזור של ריהוט ישן. לאחרונה הופיע ספסל רחב ונוח באיזור ביתי, כשהוא צבוע ומבריק וכולו מזמין לנוח עליו. אין, כמובן, צורך לציין שטומי עושה כל זאת בהתנדבות, והוא כמו לא מעט אנשים, מוכן לקבל חיוך ותודה כתשלום. כל הכבוד!

יעל שפרונג

מודל רשת הביטחון – האישור הפורמלי.

ביום שישי יעלה שוב להצבעה בקלפי מודל רשת הביטחון. לכאורה עוד הצבעה פורמלית שאולי לא כדאי להטריח עצמנו למענה, אך למעשה הצבעה חשובה ובעלת השלכות על שיתרחש כאן בשנה הקרובה.

אחת הבעיות בתהליכים המתרחשים בחיינו הוא הקצב האיטי שלהם, היוצר רושם כאילו לא קורה דבר. אולם מבט עמוק ואחראי יותר מציג מציאות שונה. כיום מתרחשים מספר תהליכים בעלי משמעות מעשית על חיינו בטווח הקצר והארוך אותם אפרט בקיצור.

התהליך הראשון הוא תהליך שיוך הדירות. חברת כפר הנשיא נחשפה בעבר לשלבים שונים של תהליך שיוך הדירות ואף נקראה להחליט בנושא "היום הקובע" שהיה חיוני לקידומו. המצב נכון להיום הוא, שצוות שיוך הדירות סיים את מסמך "עקרונות השיוך", מסמך שמהווה את הבסיס ליחסים המשפטיים שבין החבר והקיבוץ ברכישת הדירה. המסמך יועלה לדיון באספה בשבועות קרובים ואישורו יאפשר תחילת תהליך השיוך הממשי, מול מנהל מקרקעי ישראל.

התהליך השני הוא ההרחבה הקהילתית של כפר הנשיא, אשר תשנה במידה רבה את המבנה המוניציפלי של מסגרת חיינו. על היתרונות שבהרחבה דנו בעבר, ולמעשה הבניה אמורה להתחיל בקיץ הקרוב. הצטרפותן של עשרות משפחות למסגרת החיים שלנו תפיה רוח חדשה במערכות חיים אותן קשה לנו היום לקיים. אולם תוספת אכלוסיה משמעותית שכזו גם תדרוש מאתנו התמודדות ארגונית עם תושבים נוספים, דעות חדשות ואינטרסים מגוונים.

התהליך השלישי מכונה בכפר הנשיא הגידול הדמוגרפי וגם בו מתחילה תזוזה לכיוון הרצוי. מציאת מסגרות גמישות יותר מאורח החיים הקיבוצי המוצעות לבנים חוזרים, עזרה בפתרונות דיור ובעיקר איכות החיים בכפר הנשיא נושאים פירות. היום גרים בכפר הנשיא עשרות בנים ובנות משק ומספרם של המשפחות הצעירות המעוניינות לחזור הולך ועולה.

השם המשותף לכל התהליכים הללו הוא "ההתחדשות בכפר הנשיא" אך מה הקשר שלהם לאישור רשת הביטחון. ובכן הקשר הוא ישיר ומשמעותי ביותר.

תהליך שיוך הדירות הוא תהליך המכיל בתוכו הרבה נקודות מגע עם רשויות המדינה, תקנונים וחוקים. למעשה מאז תחילת התהליך מתרוצצים מובילי שיוך הדירות בין פקידי מנהל מקרקעי ישראל ורשם העמותות השיתופיות. על מנת

לא להערים קשיים מיותרים, חייבת חברת כפר הנשיא להגדיר את מעמדה המשפטי ואת מסגרת החיים שלה באופן ברור וחוקי.

במצב הנוכחי בו אנו פועלים ללא אישור אסיפה למסגרת החיים שלנו, אנו חשופים להתנגדויות והערמת קשיים בתהליך שיוך הדירות על ידי הגורמים הממוסדים. כך גם בתהליך ההרחבה הקהילתית בו אנו חייבים ומהר, **להגדיר באופן ברור את מעמדנו כארגון ואת מסגרת חיינו**, על מנת שנוכל לקלוט את המשתכנים החדשים מתוך עמדה של כוח ויציבות.

בתהליך השלישי עלינו לחשוב על בנינו החוזרים, ועל הסיבות שמביאות אותם לחזור הביתה. לא סוד הוא שהחזרה הביתה נובעת גם מהשינויים שהתחוללו כאן בשנים האחרונות, ומהיותנו כיום חברה פתוחה יותר, גמישה יותר ומאפשרת ביטוי לפרט, לרצונו ויכולתו. על מנת להמשיך את התהליך החשוב הזה, אנו חייבים **להבהיר לאלה המתעניינים בנו מהי מסגרת החיים בה בחרנו**, מה הם עקרונות החיים השיתופיים עליהם אנו ממשיכים לשמור ומה הם השינויים שילוו את חיינו.

המסקנה הברורה מכל אלו היא שבמצב הקיים, בו לא השלמנו את תהליך האישור הפורמלי של מסגרת חיינו, אנו מסכנים את התהליכים העיקריים המתרחשים בה וחושפים את כפר הנשיא לקשיים מיותרים. לכן יש צורך לעשות את המאמץ הנדרש **ולאשר ביום שישי את מודל רשת הביטחון**.

אחת השאלות המטרידות היא, מדוע לא אושרה המסגרת בהצבעה הקודמת. יתכן ומדובר בחוסר הבנה ומודעות ויתכן שלא נעשה הארגון הדרוש להשגת רוב כה גדול. הרי כמעט כל חברי כפר הנשיא בחרו לחיות במסגרת רשת הביטחון ופחות מעשרים משפחות של ותיקים נשארו במסגרת הישנה. איך מסבירים את העובדה שחלק מהבוכרים לחיות ברשת הביטחון הצביעו נגדה? האם הסתייגויות ואי הסכמה על נושאים מסוימים שבמודל הביאו חברים, שבחרו לחיות לפי מודל רשת הביטחון, להצביע נגדו???

אם יש אמת בהשערה הזו, לא נותר לי אלא **לסיים במשהו אישי**. גם לי היו הסתייגויות מסעיפים מסוימים ברשת הביטחון אותם ציינתי בישיבות שונות ובאסיפות שדנו בנושא. אולם ברגע שהסתייגויות – שלי ושל האחרים – נדחו בהצבעת הקלפי, אין עוד הצדקה לעסוק בהם. עלינו להסתכל על התמונה כולה, על המשמעות הרחבה של מסגרת רשת הביטחון ועל יתרונותיה הרבים. עלינו לאשר את המסגרת בה החלטנו לקיים את חיינו, לתת לה את ההכשר הפורמלי ולאפשר לחברת כפר הנשיא לקדם את התהליכים החשובים לחייה ולצמיחתה.

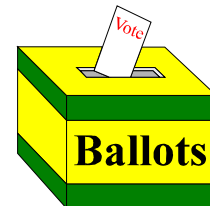
איתן גדליזון

בדיחת ילדים ידועה שואלת איך עושים רשת? והתשובה לוקחים חורים ומחברים בחוט... אבל נושא רשת הביטחון ששוב עומד להצבעה ואישור אינו בדיחת ילדים. איני מנסה לרמוז שההתייחסות לנושא הייתה לא רצינית או חלילה ילדותית, אבל הייתי מצפה שבכל זאת בהצבעה מהותית כזו הדיון וההסברים יהיו הרבה יותר עמוקים. כאמור לפי הפרסומים המגיעים לידי עומד נושא "רשת הביטחון" לחזור להצבעה לקלפי לקבלת הרוב הדרוש. לצערי הרב כוחותי אינם עומדים לי עדיין להשתתפות פעילה בדיונים לקראת, אך הייתי שמח לשתפכם בחלק ממחשבותי בעניין. לאורך חודשים ארוכים הייתי שותף בצוות שהביא לניסוח החוברת. בעבודת הצוות ניסיתי לעמוד על דברים שנראו לי חשובים ומהותיים. בחלק מהנושאים הצלחתי, בחלק הצלחתי פחות (לצערי). אני רוצה להאמין שהיה לי חלק במה שקובי כינה במכתבו: "אחד המודלים היותר מוצלחים שהוא מכיר שעשו בקיבוצים" (הציטוט אולי אינו מילה במילה, אבל זה רוח הדברים). אני גם מכיר בזכותו של הרוב המוחלט כמעט, לחיות בהתאם לבחירתו ורצונו, ויחד עם זאת וכמעט באותה נשימה, בדמוקרטיה נאורה, ואני מקווה שאנו עדיין כאלה, ואני בטוח שאתם ואני רוצים לחיות בכזו, חובה על אותו רוב מוחלט לשמור ולהגן על זכויות המיעוט, קטן כל שיהיה, כעל בבת עינו. רוב דורסני שאינו שומר על זכויות המיעוט, אינו שונה במאום ממשטר אפל של דיכוי השפלה ואפליה.

ממכתבו של קובי אני מבין שהתעוררו מספר בעיות משפטיות בנוגע לחוסר הבהירות לגבי מעמדו המשפטי הנוכחי של הקיבוץ, בתקופה שבין ההצבעות, באין החלטת קלפי רשמית וחוקית. אבל לא הייתי רוצה – גם אם בגדול אני בעד התוכנית – שאיום סמוי כזה או אחר, יהיה התירוץ לגרור או להכריח חברים כאלה או אחרים ובעיקר המבוגרים והוותיקים יותר בינינו, אל הקלפי כדי שיצביעו בניגוד לאמונתם, הכרתם, או הבנתם לעומק של הנושא שעומד על הפרק על משמעויותיו השונות לגביהם בעיקר. הסגנון של העיקר שתבואו להצביע כדי שנגיע למספר הדרוש, לא נראה לי כלל ועיקר, ואני לא קונה את הקריאה לפטריוטיזם מקומי ככסות הכול. הייתי רוצה להאמין שבחודשים שעברו מאז ההצבעה הקודמת, עשתה הנהלה הכל, כדי לנבון במעמקי חוסר האמון – שהוא אגב לדעת, המקור להצבעות הנפל האחרונות – ולנסות להמיס את אותו חוסר האמון, מן הלבבות וראשי החברים, במקום למסמס אותו, באיומי סרק כאלה ואחרים. אנשים לא קונים את זה יותר... (ראה מקרה שרון). כמי שבחודשים האחרונים שב וגילה את הקיבוץ הישן והטוב, עם האחריות ההדדית והאכפתיות, כולל הנהלה שידעת להירתם ולעזור במה שצריך, להיות קשובה, ופתוחה (ואני מודה שוב לכולם מכל הלב). אני בטוח יותר מתמיד שאפשר בכוחות משותפים להביא תוכנית שכולם יוכלו לא רק להצביע למענה, אלא גם להזדהות איתה. ולהרגיש את תחושת הביטחון שיש מאחוריה, ולא כמי שנלכד ברשת, ללא יכולת להיחלץ.

הצבעה נעימה
אבי רוזנקרנץ

על שכונה ושכנים

אומרים שכל מעבר לבית חדש מקצר את החיים, גורם לגירושין או התקף לב ושאר חוליים. מי שעבר פעם דירה יכול בודאי להעיד שיש משהו בדברים. ראו את שני אחי, שיחיו, שחטפו, כל אחד מהם, התקף לב זמן קצר אחרי או לפני מעבר לבית חדש. טפו.. טפו.. טפו..

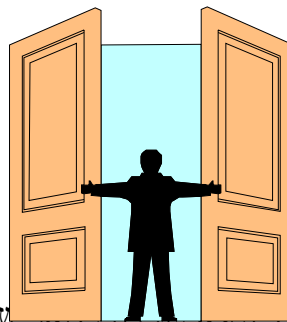
לפני כשנה עברנו לשכונתנו החדשה. גם במקרה שלנו ההתחלה לא היתה קלה, כי נאלצנו להתמודד עם איומים מגורמים מסוימים בקיבוץ, מריבות אין סופיות עם הקבלן וחור גדול בכיס. אבל כשהסתיימו תלאות הבנייה והתמקמנו לבסוף בביתנו החדש, השתנו לפתע חיינו מהקצה אל הקצה.

יש חדות יצירה בעיצוב בית חדש והשטח מסביבו, ואשרנו שזכינו לבית כזה, וחצר שכזו. **הבית** נאה בעינינו כי הוא מרווח דיו להכיל את כל המשפחה בחגים ולארח את כל הנכדים הרבים שיבואו בעזרת השם. **החצר** נאה בעינינו כי היא רחבת ידיים ופורחת וניטעו בה עצי פרי, וממרפסתנו אנו מנופפים לשלום לספורטאים הממהרים בכביש המערכת. אבל החשוב באמת הוא לאו דווקא מה שבד' אמותיו של הבית, וכמו שבי גם אנו מרגישים שאשרנו שזכינו לשכנים שכאלה ושכונה שכזו. **השכנים** טובים בעינינו כי כולם רגועים ומפרגנים ונכנסים כך סתם לבקר ולשתות קפה. אפילו הכלב שלנו כבר מזמן השלים עם שכניו הכלביים.

השכונה החדשה טובה בעינינו כי יש בה אוויר צח, אור שמש, פריחות מרהיבות, זנבות טווסים והרבה הרבה שכנים מחייכים. וכמאמר היונה מ"דירה להשכיר": "כששכנים טוב לחיות ביחד – יש חברה טובה, יש שלום ויש נחת".

שבת שלום

נורית

מכתב זה, שנכתב בידי נורית, נשלח אלי דברי הכפר.

כמו שאתם רואים הנ"ל נמסר ללא חתימה.

בכל זאת, לפני משורת הדין, החלטתי לפרסמו. זוהי דעה לא מזיקה, אשמח אם חושבים כמוני?!

ותנסו אתם למצוא את הכותב ששכח לכתוב את שמו.

יצחק עדר בטח ירצה לדעת היכן לקטלג את הכתוב.

(בשם המערכת: שושנה)

תעודות הוקרה¹⁰

אינני רוצה לפגוע באיש ואני יודעת שהחברים שמאחורי תעודת ההוקרה לגרעין ה'

התכוונו רק לטוב, אבל אני מרגישה צורך להביע את דעתי בעניין.
אני רואה כמובן מאליו שבחברת כפר הנשיא היה תמיד חובה עלי, כמו על כל חבר אחר, לתרום לחברה בכל תחום שיכולתי לעשות כך, ואין אני זכאית לעיטורי כבוד על כך שעשיתי את הצפוי ממני, לפי הבנתי, כאשר הצטרפתי לחברה הזאת.

גרעין ה' לא תרמו כקבוצה אלא כחברים אינדיבידואליים, הנאמנים לחברה, כפי שעשו כל החברים, מי פחות ומי יותר, כל אחד לפי כישוריו.
אני מקווה שלא התרחקנו כל כך מעקרונות החיים הקיבוציים, ושלא שכחנו את זה.

פינה קטנה וירוקה

שלום לכולם!
אוטוטו יתחילו לצאת מהמחילות כל מיני זוחלים, ביניהם הנחשים והעקרבים. אז כדי למנוע כל מיני אי נעימויות כדאי להתחיל לנקות עכשיו את אזור הבית מכל מיני עשבים שוטים וכו'... ואם צריך להרים איזה אבן או סלע עדיף עם מעדר או טוריה כי הארס אצל הנחשים מאוד חזק, כי הם רק עכשיו התחילו להתעורר משנת החורף שלהם.
דרך אגב אני הולך לשבור מיתוס אחד: אומרים שאם יש נחש שחור (זעמן שחור), אז אין נחש צפע, וזה פשוט לא נכון!!!
כמו כן, יש שני הבדלים בין נחש מטבעות לצפע - לצפע יש צורה של מעוין על הגב וראש משולש, ולנחש מטבעות יש עיגולים.

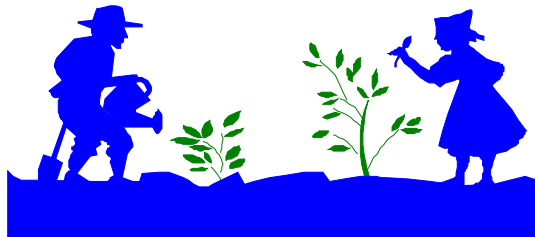
דבר נוסף, הנחשים הם בעלי חיים מוגנים.

משהו אחר לגמרי, מי שמטייל בלילה במשק ושומע או.או.או, זהו כוס (דורס לילה), שצבעו לבן והוא מקנן באיזור האקליפטוסים בתל-רומן.

כמו כן כדאי להסתכל על העצים במשק, כי יש קנים של כל מיני ציפורים, ואפשר לראות את הזכרים מביאים אוכל לנקבות שדוגרות.

דבר אחרון, אני מבקש לא להתקשר אלי או להביא לי גוזלים מהקנים שלהם, אלא אם הם דורסים. כי אין לי אפשרות לטפל בהם.

זהו להיום עד לפעם הבאה
שיהיה לכם שבת שלום וירוק

נזכור

י"ח באייר תש"ס 23/5/2000 גב' סיסי פקר
 י"ט באייר תשל"ב 3/5/72 מר אוטו נאי
 כ"א באייר תשכ"ד 3/5/64 מר מאיר פיליפס
 כ"א באייר תש"ן 16/5/90 גב' אסתר בלק